

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia 2019 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej na osiedlu nr 15 - Dojlidy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ulicy położonej w Białymstoku na osiedlu nr 15 – Dojlidy, w obrębie nr 21 – Dojlidy, obejmującej działki o numerach geodezyjnych: 760/5, 760/6, 760/8, 762/23, 762/29, 762/50, 762/54, 762/70, 762/72, 762/74, 762/78, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Karola Modzelewskiego**.

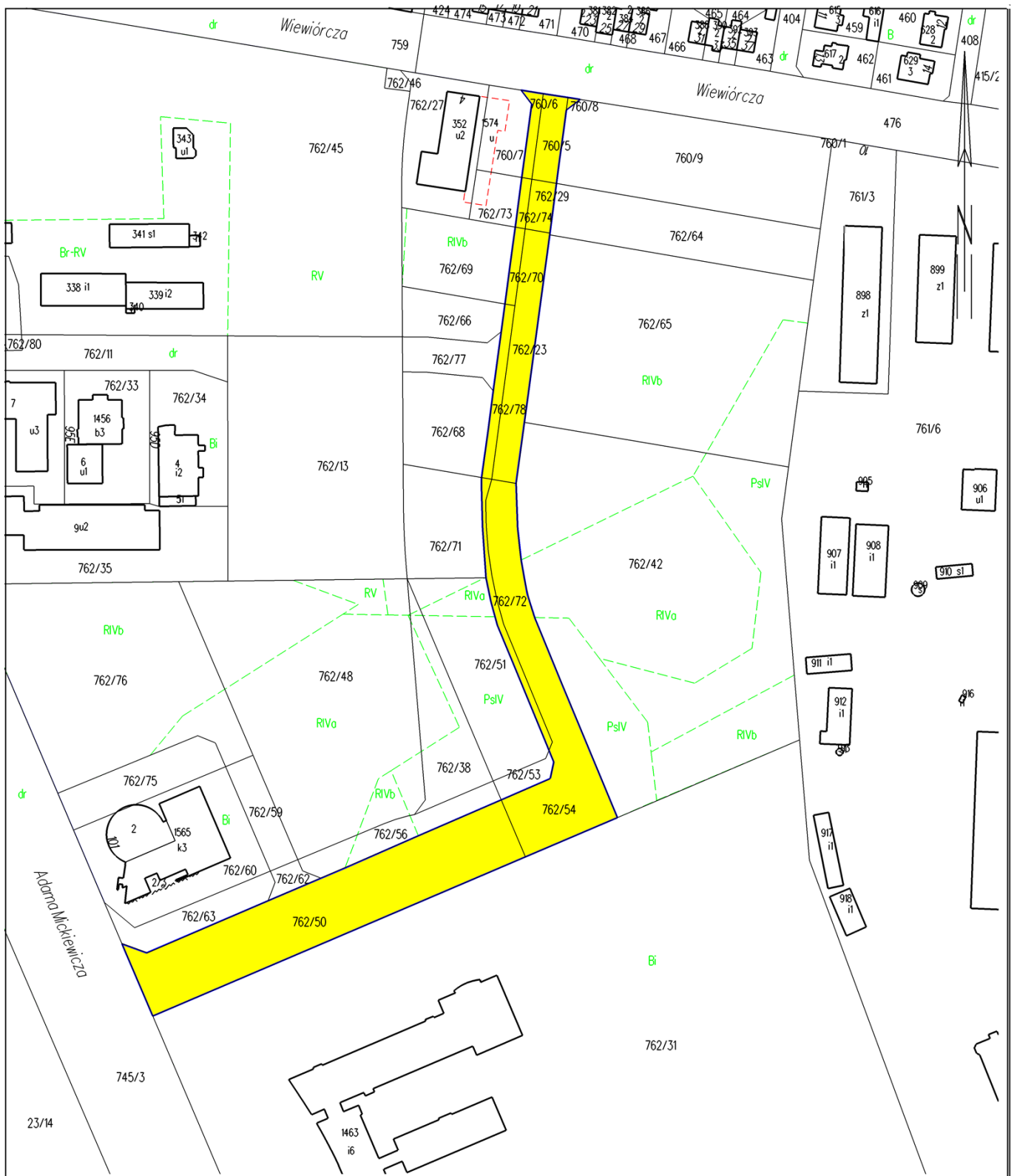
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

Załącznik do uchwały Nr
 Rady Miasta Białystok
 z dnia.....2019 r.

UZASADNIENIE

Nadanie nazwy ulicy podyktowane jest chęcią upamiętnienia wyjątkowej i zasłużonej postaci jaką był Karol Modzelewski.

Planowana do nazwania ulica położona jest w obrębie nr 21 – Dojlidy na działkach oznaczonych numerami geodezyjnymi: 760/5, 760/6, 760/8, 762/23, 762/29, 762/50, 762/54, 762/70, 762/72, 762/74, 762/78, stanowiących własność Gminy Białystok.

Karol Modzelewski (1937-2019) to historyk mediewista, profesor nauk humanistycznych, członek Polskiej Akademii Nauk oraz desydent, więzień polityczny i jeden z liderów opozycji demokratycznej w okresie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, senator I kadencji wybrany z ramienia Komitetu Obywatelskiego w województwie wrocławskim.

Urodził się jako Cyryl Budniewicz w 1937 r. w Moskwie, w okresie apogeum wielkiej czystki. Jego ojciec wkrótce po narodzinach syna został aresztowany i skazany na osiem lat łagru. Matka Natalia Wilder w 1939 r. związała się z polskim działaczem komunistycznym Zygmuntem Modzelewskim (późniejszym ministrem spraw zagranicznych PRL). W 1945 r. przyjechał z rodziną do Polski i dopiero wtedy zaczął uczyć się języka polskiego. Otrzymał nazwisko przybranego ojca, a także zmieniono mu imię.

W roku 1954 rozpoczął studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Tam zaangażował się w studencki ruch rewizjonistyczny, w ramach którego odpowiadał m. in. za kontakty z młodymi robotnikami. Był również asystentem i doktorantem w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. W 1957 r. wstąpił do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W 1964 r. został wydalony razem z Jackiem Kuroniem z szeregów partii. Wykreślono go również z listy członków Związku Młodzieży Socjalistycznej. W reakcji na wydalenie wystosowali *List otwarty do partii*, krytykujący linię polityczną PZPR. Usunięto go wówczas ze studiów doktoranckich i z pracy, zaś w roku 1965 skazano na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Warunkowe zwolnienie uzyskał 3 sierpnia 1967 r. Następnie brał udział w wydarzeniach marcowych w 1968 r., za co ponownie w 1969 r. został skazany na karę pozbawienia wolności na 3 lata i 6 miesięcy.

W latach 1972-1983 był zatrudniony w Instytucie Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu. W 1974 r. uzyskał stopień naukowy doktora, cztery lata później się habilitował. W 1980 r. wstąpił do NSZZ „Solidarność” i był autorem pomysłu przyjęcia przez związek jego nazwy „Solidarność” oraz pierwszym rzecznikiem prasowym. 13 grudnia 1981 r. po wprowadzeniu stanu wojennego został internowany. We wrześniu 1982 r. aresztowano go, zarzucając mu próbę obalenia ustroju PRL. Wyszedł jako jeden z ostatnich w 1984 r. na mocy amnestii. W 1989 r. powrócił do pracy naukowej i otrzymał tytuł naukowy profesora. Do 1992 r. pracował w Instytucie Historii PAN.

Na początku lat 90-tych współtworzył Solidarność Pracy, następnie Unię Pracy. Był jej honorowym przewodniczącym. Z członkostwa w partii zrezygnował w 1995 r.

Zarządzeniem Prezydenta RP na uchodźstwie Ryszarda Kaczorowskiego z 11 listopada 1990 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. 2 marca 1998 r. wraz z Jackiem Kuroniem został odznaczony Orderem Orła Białego. Był też kawalerem francuskiej Legii Honorowej.

Z uwagi na zasługi profesora Karola Modzelewskiego w obaleniu komunizmu oraz budowy podwalin nowego demokratycznego państwa, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.